

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Exorcismi inchoatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

nobilem puellam, innocentiae aënos vix egressam videre tam metuendis modis tortam, spumantem, eiulantem, & cum ad se rediret, suam miseriam acerbissimis lachrymis deplorantem. Cum enim à Furijs Auernalibus agitaretur, attentè noctes dièscue custodienda fuit, ne vel seipsam, vel alios læderet. Quæsitæ sunt varia remedia. Lectæ pro ipsa Missæ, datæ eleemosynæ; vota Superis facta; quin & ipsa, cum quietior esset, Deum orauit ardentè; confessæ est de peccatis assiduè. Eucharistiam summa cum pietate sumpsit. Omnia frustra. Non omnis morbus ex omni curatur medicina, nec omnis diabolus, omni modo pellitur. *Hoc genus demoniorum non eicitur, nisi per orationem & ieiunium.* Matth. 17, 21. Itaque quidquid remedij adhiberetur, semper redijt diabolus, & cum diabolo tormenta quoque. Exorcismi ipsi diu frustra tentati. Donec vir notæ non minùs pietatis, quàm eruditionis, Petrus Canisius Soc. IESV Sacerdos, post ieiunia & orationes multas, exorcizando tandem sex ex ea Augustæ dæmones eiecit; septimus pertinaciter hæsit, quem ipsa DEI MATER, puellæ in deliquio jacenti apparens, dixit, non nisi in Oettingano suo sacello exiturum. Ita nimirum DEVS voluit MATREM suam honorare. Quam rem puellæ domini, quo erant zelo, censuerunt non negligendam.

Igitur Anno 1570. die 21. Ianuarij Perillustri vir Marcus Fuggerus eiusque coniux, P. Petro Canisio comitante, sub vesperam, Annam Bernhauffianam, Oettingam adduxerunt, spe pleni, Diuina gratia & Deiparæ auxilio, illam dæmone liberandam. Vt primùm è curru descensum, itum est ad sacrum sacellum, vbi Lauretanæ B. V. Litanis decantatæ sunt. Nec eo die quidquam aliud tentatum. Sequenti, hoc est 22. Ianuarij die, Fuggerus, coniux & alij, facta confessione, & sacra synaxi refecti, Deum, pro liberatione puellæ, sub duobus sacris, enixè rogarunt. A prandio Canisius, in eodem sacello, præsentibus 14. vel 15. non infimæ notæ viris feminisque varia cum infessa colloquia habuit, eamque commonuit apparitionis factæ, in qua B. V. ei promiserit liberationem; si Oettinganam voueret peregrinationem, cum calice offerendo. Tum omnes flexis genibus diuinam opem inuocârunt; & præeunte Canisio, Confessionem

II.

generalem, orationem Dominicam, & Angelicam salutationem, aliasque pias orationes publica clara voce recitarunt. Omnia huc vsque quieta. Ast vbi ad Litanias Lauretananas peruentum est, ibi dæmon cœpit impatienter murmurare, nec voluit vlllo tolerare modo vt diceretur, *S. Maria Mater Dei ora pro nobis*. Quare, per os puellæ palàm contumaciterque professus est, se id nolle dicere: & cum dicto puellam retrorsum immaniter in terram applausit. Ergo eam suo gremio excepit Fuggerus, tenuitque, cui à dextris adstitit in auxilium Canisius, à sinistris Fuggeri vxor, & alius Sacerdos, qui omnes vix summa vi puellam potuerunt cohibere intemperijs exastuantem, atque elabiconantem. Ibi itaque Canisius exorcismum cœpit, atque in Nomine Domini eiusque diuinæ Matris, furentem in puella Spiritum interrogauit: Quot adhuc socios dæmones secum haberet: Mox ille, non molli & consueta feminæ, sed rauca & boante voce respondit adiuratus, se nullum ampliùs secum habere sociorum, sed solum è septem superesse: ac idcirco tantùm pati, quod solus pateretur; Nouisse benè se, si in hunc locum ventum esset, coactum iri ad omnia, quæ interrogaretur, fatenda, ac denique cedere debere. Quare minaciter edixit, sese dirissimis modis adhuc puellam torturum. Quoties? ait Canisius. Adhuc 24. vicibus, respondit: septies, ob eius parentes; septies, ob eius dominos; quinquies ob gentem Fuggericam totam, & insuper adhuc quinquies. Ita sibi mandatam esse. Mox ergo puellam mediam ex manibus tenentium arreptam in altum extulit, atque extentam ita ad terram allisit, vt quinque homines maxima contentione vix impedire potuerint, ne penitus contereretur. Quod septies fecit. Ite parentes, educate vestros filios & filias negligenter, comite, ornate, instruite in omnem vanitatem; en vt negligentiam, vel nimiam in luxu diligentiam vestram luere debent. Post hæc lignea B. Virginis imago, quæ inibi colitur, à tergo capiti puellæ est imposta: quod ita sensit diabolus, vt omnibus, qui aderant, in faciem spuerit, ac identidem miserabiliter clamauerit: *Dimitte me, meretrix, quàm duriter me calcas?* Canisium autem, per ludibrium nominis sapius canicidam vocauit. *Quin ego, ait Canisius, Tartareum hunc Cerberum cruciabiliter excoriabo.*

His

His ultro citroque dictis, Stygius tortor mox iterum interrogatus: Et quandonam vellet exire? dixit: Vel jam me dimittite, ibo. Sed respondit Canisius, id non in sua, sed in Dei, & Matris DEI manu esse. Cui mox iterum diabolus dixit: *Cras exhibo, postquam eam satis cruciauero.* His ita peractis, cessatum est eo die.

Die 23. Ianuarij totum tempus matutinum in templo ac precibus est consumptum, & à prandio, hora vndecima, eodem rursus ventum, puellaque initio tranquillâ, hesternò modo actum, atque oratum est. Sed denuo vbi ad Litanias Lauretanas itum, noluit diabolus pati, vt diceretur, *S. Maria Virgo, ora pro nobis.* Vide vt non possit pati Litanias. Tunc enim, ita fremuit, vt puellam, iuxta Fuggerinam genua flectentem, crudelissimè retro egerit. Adeoque iterum coactus est Marcus Fuggerus, puellam tenere, reliquis adiuuantibus. Exorzismo iterato, vsque ad duodecimam horam, quasi nihil sentiret, ad omnia cachinnauit dumtaxat dæmon. Hora autem duodecima vbi audita est, rursus ita puellam cruciauit, septiesque in terram allisit, vt, nisi diuinitus seruata fuisset, vel afflicta, vel lacerata periisset. Omnibus certè, qui aderant, hoc tormentum vberes lachrymas excussit, puellam autem ipsam morituræ similem reliquit; aliquamdiu certè iacuit immota, ac velut sensûs expers. Postquam verò, remigrante animo, ad se redijt, interrogata, vbi fuerit, aut quid ei euenerit? Dixit, tacita & placabili voce, B. Dei Matrem cum duobus sibi Angelis spectabilem adfuisse; quorum alter dixerit: Etsi, iusto Dei iudicio, adhuc decies crucianda foret, tamen ob presentium preces ei aliquid remissum; itaque quinquies post-hac dumtaxat esse torturis agitandam, neq; deinde amplius dæmonem de vlla re interrogandum; sed cum autoritate iubendum, vt flexis humi genibus, quinquies Pater & Aue recitet, & coram omnibus septies terram osculetur; reuocetque ignominiam, quam Matri Dei, blasphemo ore, intulisset. Iussus ergo consurgere contumax Spiritus, & in medio sacelli perficere, quæ Deus mandarat, inuitus admodum paruit: nam auerso ab altari, & ad januam conuerso vultu stetit. Iussus à Canisio severtere, coactus est & hinc obsequi, quod dum faceret, vlulans truculentè coepit ex ore puellæ vociferari: *Va mihi, Va mihi, Va mihi!*

III.